

אבינועם קורן:

האמת? יש לי דומן עם שימריית אור!

המחזה חוזר על עצמו בכל שנה. לוועדה הבוחרת את השירים, שיתחרו על הזכות לייצג את ישראל באירוויזיון, מוגשים 300 שירים. נבחרים 12 שירים, ונותרים 288 קבוצות של ממורמרים, והרכילות חוגגת. בשנה שעברה התמרמרו על העובדה כי בתחרות השתתפו זמרים וכותבים שהם בבחינת "יורדים". בראש המתמרמים עמדה המלחינה שימריית אור, כלת האיר-וויזיון. השנה אין לשימריית על מה להתמרמר - שלושה שירים שלה יתחרו על השיר שייצג את ישראל, ומי יודע, אולי גם הפעם תזכה בפרס הגדול!

השנה ממורמרים על העובדה כי צדוק צרפתי ואבינועם קורן, המעורבים במחומרי-הלהיט "ברנשים וחלומות" - צדוק כבימאי ואבינועם כמתרגם ועורך - השתתפו בוועדה שבחרה את השירים. שישה מבין השירים שנבחרו מבוצעים על-ידי משתתפים במחומר. את אבינועם קורן תפסתי כשהוא עונה על שלושה טלפונים בבתי-אחת, במישרו שבאחד הבנקים הגדולים, שם הוא משמש כראש מחלקת יחסי-הציבור והפיר-סום. שאלתי אותו:

מה האמת ברכילות באילו רשימות השירים שיתחרו על הכבוד להשתתף באיר-וויזיון נבחרה שלא בתום דב?

אני רוצה להגיד לך שהרכילות המעיטה מהאמת. האמת היא, שיש לי רומן עם שימריית אור, ובגלל זה נכנסו שלושה משיריה לתחרות. יותר מכך - אני מוכן לגלות לך, שמלבד אשה אחת בברנשים וחלומות, אני שונא שם את כל הצוות.

צחקו-צחקו, בכל זאת, איך קרה ששני-ששה שירים של שימריית אור נבחרו, ואילו המיושם שירים של צביקה פיק נכשלו?

בתקנות אין הגבלה לגבי מספר השירים של כל משתתף. כך שלמעשה יכול להיכנס 12 שירים של שימריית אור. ההגבלה היחידה שהוטלה עלינו: לא לבחור בשיר, בלחן או במילים של אורח ישראלי המת-גורר בחו"ל. רק להגבלה הזו התייחסנו.

אתה אדם רציני, העובד בכנס, וגם מתרגם ותמלילן. לשם מה אתה צריך את זה?

גם אני לא יודע. דבר אחד אני יכול להבטיח לך - בשנים הקודמות לא יכולתי להשתתף בוועדה כי שירים שלי הוגשו למיבחן. השנה לא הגשתי אף שיר, ורציתי לראות פעם אחת ולתמיד איך זה הולך בפנים, כי כל שנה יש רינונים. מבסנים, כמה שזה אולי יפתיע אותך, זה הולך טיפ-טיפוס, בדיוק לפי הספר.

מסקנה אחת הסקתי מכל העסק - היתה זו הפעם הראשונה והאחרונה שאני יושב בוועדה. שישברו להם אחרים את הראש.

חווה לוי:

הכבוד האבוד של שבוע-האופנה הישראלי!

עדיין לא ברור איזו חברה עשתה את העסקים הטובים ביותר בשבוע-האופנה הישראלי, אך בדבר אחד הסכימו כולם - בחדר 310 במלון "הילטון" אפשר היה לפגוש בערנית היפה ביותר. היתה זו חווה לוי היפהפיה, סמוכ"ל, "פולופ פשן", חברה לייצור ביגודי עור, השייכת לה ולבעלה, גי.

חווה, דוגמנית לשעבר, נטשה בשבוע-האופנה את איקצועה, לבד מפעם אחת, שבה דיגמנה בתצוגה החגיגית של החברה. רוב הזמן היא עסקה במכירת פניתי אל חווה לוי ושאלתי אותה:

לאחרונה נשמעת ביקורת על שבועי האופנה. מה דעתך, האם כדאי להמשיך ולקיים אותו?

לגבינו שבוע-האופנה היה פנטסטי. זו היתה הפעם הראשונה שבה השתתפו בו, והתוצאה היתה טובה בהרבה ממה שציפינו. יצרנו קשרים. מכרנו לחנויות ידועות בחו"ל. וכמו שאומרים, עלינו על המפה. את הקשרים שיצרנו לא היינו מצליחים ליצור בפרק זמן כה קצר. כך שלמרות הביקורת חייבים להמשיך ולקיים את שבוע-האופנה. אבל צריך לשאוף להתחזר אותו למה שהוא היה פעם.

שבוע-האופנה הישראלי היה אירוע בינלאומי חשוב בעולם-האופנה. קניינים מכל העולם היו באים לכאן. היה לנו שם מצויין, והשבוע היה חגיגה אחת גדולה ליצרנים, לקניינים ולדוגמניות. היום זה כבר לא מה שהיה פעם, אך, כמו שאמרתי, אנחנו עשינו עסקים מצויינים.

האם יש סיכוי להתחזר לשבוע האופנה את שמו הטוב?

רק אם ישחנה הדימוי שנוצר לנו, כאילו בישראל מייצרים ביגוד זול. למעשה בעיני הקניינים בעולם הפכנו לקוריאנה ב', ולכן הם באים לחפש פה מציאות. ואין מציאות, כי אנחנו לא יכולים להתחרות בקוריאה. לדעתך, צריך לשאוף ולייצר בארץ ביגוד עליו מצויין ולרכוש את הכבוד האבוד של שבוע-האופנה הישראלי.

ארל ויליאמס:

נפגעת מההערות האנטי-שמיות של היוונים!

ארל ויליאמס הופך מהר ושלא בהדרגה ל"ילד הנורא" של הכדורסל הישראלי. מלך הסלים של מכבי תל-אביב אינו מותיר שבוע בלי איזה סקנדלציק. הוא כמעט וגורם התקף-לב לאוהדים השרופים שלו, כאשר הוא מאיים בפרישה אחת לשבועיים בערך. הפעם הוא איים כך אחרי המישחק ביוון, שם הורחק מהמיגרש אחרי שזרק כדור לעבר הקהל העיוין והצועק. ויליאמס הנסער הכריז אז: "נמאס לי, אני פורש!"

ארל, מה אתה עושה לנו, למה אתה שוב מאיים שתעזוב אותנו?

איך להסביר לך? כלייך כאב לי כשקרה מה שקרה ביוון. כלייך נפגעת מההערות האנטי-שמיות, מכל מה שהיוונים אמרו על העם היהודי, שהייתי המום. בפעם הראשונה בקאריירה שלי נתקלתי בקהל כזה. מעולם לא פגשתי בקהל כלייך עויין - כשהייתי על המיגרש הרגשתי שאני רוצה לברוח כמה שיותר רחוק, להסתלק מכל העסק הזה.

ובגלל זה אמרת שאתה רוצה לפרוש?

כן. לא התכוונתי שאני לא מרוצה ממכבי תל-אביב ומהחברים שלי בקבוצה. להיפך, אני מרוצה ואני עוד יותר מרוצה מהמעריצים הישראליים שלי. אבל כשהי גשתי שאני עובר השפלה, זה ממש העיק עלי. הרגשתי שאני לא מסוגל להתמודד עם מה שקורה, שאני מאבד שליטה על עצמי. אמרתי לעצמי באותו הרגע: אם זה מה שאני מקבל בחמורה לכדורסל טוב, אז מה אני צריך את זה? מוטב לי לפרוש.

מתי שינית את החלטתך לפרוש?

כשתורג לישראל ופגשתי אנשים. ניגשו אלי אנשים ברחוב ונתנו לי הרגשה מצויינת. אמרו לי: אנחנו אוהבים אותך ארל! הרגשתי שאני לא יכול לעזוב. אני חייב זאת לישראל. אני חייב זאת לאוהדים. אני לא יכול לפרוש.

מה דעתך, האם מכבי תזכה שוב בתואר ארל אופתי-אירופה לקבוצות ארופות?

אני יכול להעיד על עצמי - אני לא נותן מאה אחוז ממה שיש לי, אלא מאה וחמישים אחוזים. אותו הדבר ביחס לנצחון - אני לא בטוח במאה אחוזים, אלא במאה וחמישים אחוזים. שהגביע הוא שלנו.

מה היתה תגובתם של מנהלי מכבי אחרי רי התקרית ביוון?

הם קראו לי לשתי שיחות. אני יכול להבטיח לך, שהם סידרו לי את הראש והחזירו אותו לכיוון הנכון.